

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 29.

V Mariboru, dne 19. julija 1900.

Tečaj XXXIV.

Spodnještajarsko nemštvo.

Slovensko ljudstvo pri nas pač dobro vé, zakaj so si na Spodnjem Štajarskem Slovenci in Nemci v neprestanem medsebojnem prepiru. Ne radi tega, ker bi morda Slovenci v obče sovražili nemški narod, ampak ker nastopajo spodnještajarski Nemci v javnosti z načeli, s katerimi se slovensko ljudstvo ne bode in ne more nikdar sprijazniti. Spodnještajarske Nemce in Slovence ločijo nasprotna načela.

Mišljenje naroda ali stranke sodimo po tem, kako nastopa v javnosti. Gotovo je sicer, da se nahajajo kljub temu še tudi ljudje, ki se ne strinjajo v vsem s svojimi rojaki ali sobojevniki, vendar dokler ne razvijejo javno svojega prapora, se tudi v javnosti o njih govoriti in soditi ne more. Zato lahko spodnještajarski Slovenci rečemo, da naši sodeželani stoje z nami v odločnem nasprotju po naših verskih, domoljubnih, narodnih in gospodarskih načelih. Mogoče in verjetno je, da so med njimi tudi častne izjeme, toda javnost molči o njih in zato se ne moremo tudi mi na nje ozirati.

Vsakdo pri nas ve, kako se med našimi Nemci spoštuje vera. Kdo kriči: »Proč od Rima«? In ni ga na Spodnještajarskem nemškega moža, ki bi se upal nastopiti proti sovražnikom naše katoliške vere. Ni ga nemškega lista na Spodnještajarskem, ki bi imel poguma dovolj, da bi grajal protikatoliško gibanje. Pač pa vsi naši spodnještajarski nemški listi slepo služijo temu gibanju in

delujejo za odpad od katoliške cerkve. Saj ne izide skoraj številka, v kateri bi ne čitali strastnih napadov na katoliške nauke, na katoliško duhovništvo in na katoliško mislečo posvetne može. Ali naj morda mi kljub temu kličemo našemu vrlemu, vernemu ljudstvu, naj hodi roko v roki s takimi sodeželanji? Slep bi morali biti, kajti tirali bi naše ljudstvo k brezverstvu in odpadu.

Nas loči tudi domoljubno stališče. Mi Slovenci smo zvesti svojemu cesarju in ljubimo našo širjo domovino, prelepo Avstrijo. Med Nemci na Spodnjem Štajarskem pa so se tudi v tem oziru začeli kazati žalostni pojavi. Maribor ima Bismarkovo ulico, Cmurek ima Bismarkov trg, Ptuj ima Bismarkovo ulico, Celje ima Bismarkov trg. Ali so to navdušeni Avstrijanci, ki častijo največjega sovražnika Avstrije? V Lincu na Gornjem Avstrijskem je nemški občinski odbor tudi imenoval nek prostor po Bismarku. A dvignili so se drugi dobromisleči nemški meščani ter ugovarjali takemu imenovanju in vspeli so s svojim odporom. Na Spodnještajarskem še do zdaj zaman čakamo na takšen odpor izmed nemških vrst. Nemški spodnještajarski listi pa so največji širitelji Bismarkovega češčenja in gorje se kliče v njih vsakemu, ki ni enakih mislij. Nadalje, kdo ne ve, kaki prijatelji so spodnještajarski Nemci Šenererju in Volfu. Šenerer je celo v Marenbergu častni ud občine. Mi vprašamo zopet: Ali mi naj morda kljub vsemu temu kličemo našemu ljudstvu, naj hodi roko v roki s takimi sodeželanji? Mi, ki ljubimo Avstrijo in njenega cesarja, tega ne moremo storiti.

Dejstvo je, da smo na Spodnjem Štajarskem Slovenci v ogromni večini, in da plačujemo največ davka. Vsled tega bi bilo le naravno, da bi bile vse šole in vsi uradi pri nas slovenski. Toda ne dajejo se nam slovenske šole, pač pa vsiljujejo nemške šole, bodisi ljudske, strokovne ali višje šole, in po uradih se moramo puliti malodane za vsako slovensko besedico. Kako bi Slovenci napredovali, ako se jim ne bi trebalo boriti še pri vsakem koraku za njih narodne pravice! In kdo je največji nasprotnik naših narodnih teženj? Isto ljudstvo, ki voli na Spodnještajarskem nemške deželne in državne poslance, kateri ob vsaki priliki pobijajo tudi najbolj skromne in opravičene slovenske zahteve. Spodnještajarski Nemci volijo večinoma nemške nacionalce in tudi liberalce, torej pripadnike strank, ki so slovenskim zahtevam največje nasprotnice. Svojo narodno smrt bi si morali želeti, ako bi želeli, da hodimo v narodnostnem oziru s svojimi sodeželanji roko v roki.

In v gospodarskem oziru? Ali nas tudi tukaj ločijo načela? Da, tudi tukaj, ker spodnještajarski Nemci so po svoji večini pristaši kapitalizma. Nam se zdi to samoumevno, kajti na Spodnjem Štajarskem sestoji skoro polovica Nemcev iz trgovskega stanu. Slovenci pa smo krščansko-družabnih nazorov, ki imamo v svojem programu tudi boj proti kapitalistični uredbi sedanjih družabnih razmer. Mogoče, da bi imeli v tem oziru kako dotiko z Nemci, ako bi bilo med njimi zastopano tudi priprosto ljudstvo v navadnem pomenu besede. Toda takega ljudstva med spodnješta-

Listek.

Lažnjivi lovec in nadvojvoda.

(Smešna dogodka. Spisal Franjo Ostržanski.)

Tudi mene je gnalo lansko poletje v svet, izvolil sem si pa kot cilj svojega potovanja — Marijino Celje. Moj namen kakor tudi stoterih drugih romarjev, ki smo se iz Slovenije podali v Marijino Celje, je bil ta, počastiti čudapolno Devico in pri nji izprositi milosti in zavetja. Toda ker me je moje plamteče navdušenje gnalo, da bi si pogledal več sveta, nisem se vrnil z drugimi romarji domov, ampak sem si ogledal vso okolico Marijinega Celja prav natanko. Razun tega, da je Marijino Celje sloveča božja pot, je tudi njega okolica znana radi svojih čarobnih naravnih krasot in radi poštenega, pobožnega ljudstva, ktero po teh od popačenosti sveta še neokuženih pokrajinah prebiva.

Po teh pokrajinah potujočega, me je nekoč dobilo hudo vreme. Bilo je v precej neobljudenem kraju, in po dolgem iskanju pridem do borne ogljarske koče. Tam sem prenočeval. Sicer sem slabo spal v nji, a tisti večer, ki sem ga tu preživel, vtisnil se mi je za vedno v spomin. Med živahnim pogo-

vorom prične mi najstarejši oglarjev, koščen, črnkast in zaraščen stavec, pripovedovati sledečo dogodbico:

»Moj rajni stric, ktere ga grob je že zdavno visoka trava prerastla, bil je lovec, korenjak od nog do glave, a »nafarbal« nas je včas, da se mu je kar iz ust kadilo. Pa nekoč jo je skupil. Bilo je pred kacimi 50 leti. Tedaj se je nadvojvoda Franc Karol, oče našega slavno vladajočega cesarja, kaj rad zadrževal na Gorenjem Štajarskem, posebno v okolici Marijinega Celja. Po cele ure je hodil po čarobni okolici, sam in nepoznan. Rad se je zabaval z nami prostimi ljudmi, posebno pa, če ni dotičnik slutil s kom govori.

Nekoč sreča na nekem sprehodu nadvojvoda mojega strica. Bilo je prav v bližini Erlafskega jezera. Vojvoda vpraša lovca, kako daleč je še do trga, do koder je hotel dospeti. Stric, ki sicer ni imel glave vsekrat na pravem mestu, bil pa drugače uljudnega vedenja, se ponudi neznanemu nadvojvodu za vodnika. Med potjo pa se med njima razvname živahen razgovor.

Med drugim ga nadvojvoda vpraša: »Si že videl kedaj Dunaj?«

»Nu seveda!« odgovori mu stric samozvestno.

»Torej, kako se ti je pa dopadlo na

Dunaju?« ga nadvojvoda zopet podregne, ker je dvomil o resnici njegovega odgovora.

»Dobro! to si lahko misliš. Tako zeleno seveda ni, kakor tukaj pri nas; pa dobro, dobro mi je ugajalo.«

»To ti rad verjamem«, mu pritrdi nadvojvoda v nekoliko zbadajočem glasu. »In ni res, veliko je baje cesarsko mesto?«

»Večje kot Marijino Celje!«

»To ti pa že moram pritrditi«, meni nadvojvoda.

»Si tudi videl grad, kjer cesar in principi stanujejo?«

»To se razume. Cesarski grad je čisto iz mramorja se zlatimi kipi okrašen in z brilantnimi okni.«

»Ni mogoče?!«

»Je mogoče! In dvorišče je z rudečim baržunom (žametom) pogrnjeno, da kamni ne postanejo mokri.«

»Kaj tacega bi pa sam rad videl«, izusti nadvojvoda, navidezno čudeč se.

»Jaz ti verjamem. Ti moraš pač tudi enkrat na Dunaj iti!«

»Si videl dvorno stražo?« vprašuje nadvojvoda dalje, kteremu je zabava čez vse ugajala.

»To so ti hajduki!« mu ponosno odgovori stric. »Ti so še večji in krepkeji kakor naši drvarji. Najmanjši meri osem čevljev!«

jarskimi Nemci razven ob mejah ni, ampak sami gospodi.

Naredimo račun! Nasprotstvo med Slovenci in Nemci na Spodnjem Štajarskem torej ne izvira morda iz kakega slepega sovraštva, ker si stojita dva različna naroda nasproti, ampak naše nasprotstvo je načelno. In nihče nas ne more siliti, da bi ne smeli pobijati krivih načel naših nemških sodeželanov, še manj pa, da bi morali celo molčati o njih. Slovenci ostanemo na svojem dose-danem stališču!

Politični ogled.

Prijatelji Slovencev. Prijatelji se spoznajo v nesreči. Občinski zastop v Ljubnem na Gornjem Štajarskem je sklenil, da bo prispevke za spodnještajarske poplavljenice izročil namestništvu s pridržkom, naj se razdelijo samo med poplavljenice nemške narodnosti. Graški mestni občinski zastop je storil enako. Radovedni smo, ali bo sedaj ptujski listič povedal resnico ter rekel: Ljubi kmet! Takšni prijatelji se nahajajo med tvojimi nemškimi sodeležani! Samoumevno je, da taki čini ne morejo med Slovenci pospeševati ljubezni do nemških sodeželanov in naj se ravna z nami, kakor se hoče.

Ministerski predsednik dr. Koerber je bil v soboto pri cesarju v Ištu. Poročal mu je o sedanjem političnem položaju. Pravijo, da zdaj veje na Dunaju zopet Slovanom prijaznejši veter. Čehi se trudijo, da bi vnovič vstala prejšnja državnozborska večina. Nemški konservativci se tej nakani ne upirajo in gotovo se bodo tudi Poljaki dali pridobiti. Naj se razvijejo stvari kakorkoli, to je gotovo, da se proti Čehom in Jugoslovanom ne da več tako lahko vladati, kakor nekdanj. Mi vstajamo!

V Trstu se je mudil pretekle dni odeledek angleške mornarice, kojemu so priredili vojaški in vladni krogi v Trstu lep sprejem. Sedaj je odplulo brodovje v Reko, kjer so jih pozdravili madžarski dostojanstveniki.

Ljudsko šolstvo v Istri. Žalostno sliko nam podaja »Naša Sloga« o ljudskem šolstvu v Istri. Potroši se za šole 600.000 K, a ta svota niti od daleč ne zadostuje največji potrebi. Obiskovati bi moralo šole 52.515 otrok, in sicer 27.239 dečkov in 25.276 deklic. Od teh je hodilo v šolo leta 1898—1899 v vsem 33.454 otrok. Ako torej to število odbijemo od skupnega števila šolskih otrok, dobimo ogromno število dece, ki ne dobiva nobenega poduka, namreč 17.865, in sicer 9102

dečkov in 8763 deklic. Ta slika je tem žalostnejša, ker vsi ti otroci pripadajo hrvatskemu in slovenskemu narodu. Vseh šol v Istri je 202. Ako računamo po razredih, pripada na dobri dve tretjini prebivalstva, t. j. na Hrvate in Slovence 112 razredov, dočim ima jedna tretjina, Italijani, 192 razredov, t. j. za 89 razredov več nego Hrvati in Slovenci skupno. To je ljudsko šolstvo v Istri.

Allgemeiner deutscher Schulverein v Berlinu je imel v preteklem letu 30.000 članov in 108.000 mark dohodkov. Delil je podporo tudi Nemcem po Slovenskem, da se tem prej sezida most do Avstrije.

Katoliška cerkev na Ogrskem bode 15. avgusta praznovala z velikimi slavnostmi 900letnico krščanstva na Ogrskem. Povabljen je tudi cesar.

Vojska v južni Afriki še ni končana in burski »kmetje« še niso podlegli na vsi črti angleškemu nasilstvu. O tem nas zadostno poučujejo najnovejši dogodki na transvalskem bojišču. V londonskem listu »Daily Express« je bilo čitati naznanilo predsednika Krügerja, da so Buri pri Watersfalu zajeli angleški tabor ter ugrabili večje število konj in bogato zalogo živil; list »Standard« je pa objavil zelo sumljivo vest, da je poštni urad v Kapstadtu ustavil pošiljatev zasebnih pism v Johannesburg. Tudi brzojavke za Pretorijo se ne vsprejemajo. O tem sicer angleški general Roberts trdovratno molči, a je dokaz, da se Angleži na bojišču ne počutijo najbolje. Zda se je pa oglasil tudi sam Roberts z naslednjo, ne posebno veselo brzojavko: Buri so včeraj, 12. t. m., odločno napadli naše desno krilo. Z obžalovanjem moram poročati, da se jim je posrečilo polastiti se Nitralsneka, kraja, ki leži 18 milj zahodno od Pretorije ob železnici, ki vodi v Rustenburg. Boj je trajal celi dan. Odposlal sem sicer pomoč, toda predno je došla na mesto, je bila naša posadka premagana. Oba topova in velik del škotskega švadrona so zajeli Buri, ker so konji opešali. Poleg tega so ujeli Buri 90 mož lincolshire-polka. Izkazalo o naših izgubah še nimam, a bojim se, da so naše izgube ogromne. Istodobno so Buri napadli naše predstraže pri Derdepoortu. Sedmi dragonski polk se je dobro držal. Nato sem umaknil naše rezerve. Mi bi ne imeli velikih izgub, ko bi naši ne bili mislili, da so v gozdu skriti Buri naši vojaki. Konečno pravi Roberts, da je general Smith-Dorrien nabil Bure pri Krügersdorp, in istotako Buller, ki je pregnal Bure, ki so pri Paardekraalu razdeljali železnico. Iz te brzojavke, katere konec skuša omiliti prvi del, je dovolj razvidno, kako so Buri siti boje-

vanja in v kako ugodnem položaju se nahajajo Angleži.

Vojska na Kitajskem. Že se je zanimala vest, da bi bili poslaniki tujih vlad v Pekinu umorjeni. Sedaj pa se zopet potrjuje in sicer uradno. Toda ne samo poslaniki so bili umorjeni, ampak tudi drugi tuji. O zadnjih obupnih bojih Evropejcev v Pekinu, ki so se zatekli k angleškemu poslaniku, čegar palača je najdalje kljubovala napadom divjih bokserjev, poročajo Angleži sledeče podrobnosti: Branitelji angleškega poslanništva so večkrat po noči in po dnevi napadli oblegalce. Prvi napad, ko je bil že vdrt del zidu, so res srečno odbili. Ko so poskušali drugi napad, sta prišla na bojišče s svojimi četami princ Čing in generala Wangwing-Čang ter napadla oblegalce pod vodstvom princa Tuana, ki so pa napad odbili, razpršili armado, ubili generala, princa Činga pa brzkone ujeli, ker ga pogrešajo. Proti večeru so se namnožile vstaške čete z armado generala Tunga in po noči so z vso silo udri v poslaništvo ter vse pomorili. Napadeni tuji se niti braniti niso mogli, ker jim je pošlo vse streljivo. General Tung je zapovedal z velikimi topovi streljati na poslaništvo. Poslopje je bilo kmalu v plamenu in vse je bilo uničeno. V Tientsinu pa se je položaj tujcev zboljšal. Čete tujih držav so dne 13. t. m. popolnoma premagale kitajske ustaše. Avstrija bržčas le ne bo poslala vojakov na Kitajsko.

Dopisi.

Maribor. (Abiturijentska veselica.) Vabila na to veselico so naznanjala, da bo sodelovala vojaška godba, toda slišali je nismo. Za sūdmarkino slavnost v Lipnici se je dovolila, za to veselico pa ne, čeprav je bila veselica prirejena v proslavo sedemdesetletnice cesarjeve in čisti dohodek namenjen za poplavljenice na Spodnjem Štajarskem. Kljub temu nismo bili žalostni in veselica se je obnesla izborna. Zabavala nas je mariborska veteranska godba in petje abiturientov pod vodstvom prof. gsp. Berana. Slavnostni govor v proslavo cesarjevo je imel prof. dr. A. Medved. Vrt Narodnega doma je bil natlačeno poln. Ne samo Mariborčani smo prišli na veselico, ampak tudi dragi gostje iz vseh krajev prijaznega Spodnjega Štajarja. Tudi več vseučiliščnikov, slovenskih in hrvatskih, bilo je navzočih. Ta večer menda pač ni bilo videti med nami kislega obraza, ampak vsi obrazi so bili veseli, jasni, kakor nebo, ki se je razpenjalo nad nami. Hvaležni

»Kaj mi vse praviš!«
 »Da, to je resnica!«
 »Kako pa so ti dvorni godci ugajali?«
 »Ti pa izvrstno, ti! Še na lepo nedeljo se pri nas lepše ne igra.«
 »Dunajčani so pač lahko ponosni na nje! In si bil na zvoniku sv. Štefana tudi?«
 »To je gotovo!«
 »Kako dolgo pa si rabil do vrha?«
 »Še čisto dva dni ne.«
 »Komaj?«
 »Da, dragi moj, jaz sem pač dober v nogah.«
 »Pa Prater je lep, kajne?«
 »Tam pa nisem mogel notri.«
 »Zakaj pa ne?!«
 »Bilo je zaprto.«
 »Tako?!«
 »E, seveda. Prav nerodno ključavnico so na vrata obesili.«
 »Presneta piška, to je pa škoda«, meni nadvojvoda. »Povej mi dragi rojak, ti si gotovo lovec?«
 »Če sem lovec!«
 »Si že mnogo divjih kôz postrelil?«
 »A, vse, vse katerih ne vidiš več tu okoli poskakovati, sem postreljal po večini menda jaz.«
 Po malem presledku pa začne zopet

nadvojvoda: »In ker si že na Dunaju bil, si menda tudi videl cesarja!«
 »Cesarja? I nu, seveda sem ga videl. Prej bi itak ne bil šel; kajti jaz živim in umrjem za cesarja!«
 »To je lepo«, hvali nadvojvoda. »Kje pa si videl cesarja?«
 »Na sprehod je šel.«
 »Kako pa je izgledal?«
 »Nu kako, velik rudeč plašč je imel na sebi in žezlo v desni roki.«
 »Takšen je šel na sprehod?«
 »Nu seveda!«
 »Povej mi, dragi, tvoj oče je bil gotovo lovec?«
 »To pa to, seveda! Kaj pa bi naj bil družega?«
 »Pač, pač! dovolj je še očetov, ki niso lovci.«
 »Kaj pa je potem tvoj oče bil?«
 »Cesar!« se odreže tuji gospod.
 »Ne govori tako glasno,« opozori sedaj lovec tujega gospoda. »Če te orožnik sliši, da tako laž govoriš, te še primejo. Pa, imaš tudi kakega brata?«
 »Seveda!«
 »Kaj pa je?«
 »Cesar!« mu zopet odvrne tujec.
 »Pojdi se solit!« se stric zakrohota.
 »Imaš tudi otroke?« vpraša nadalje.

»Hvala Bogu! Na primer Franceta imam najbolj rad.«
 »Kaj pa je ta?«
 »Cesar!« bil je zopetni odgovor nadvojvode.
 Še glasneje se sedaj stric zareži. Tako se je smejal iz vsega grla, da bi bil skoro počil. Ko zopet zadobi sapo, vpraša »Kaj pa si potlej ti?«
 »Jaz bi bil lahko cesar postal, ko bi bil hotel«, odgovori mu tujec s poudarjajočim glasom.
 Ko zdajci prideta v Marijino Celje, pa se začne spoštljivo priklanjanje, in klobuki lete z glav, kot bi jih neka skrivna moč z glav stresavala. Lovcu pa postaja temno pred očmi in vsi ti čudeži se mu zde, kakor da bi se mu sanjalo.
 Srčna hvala za tvoje spremstvo!« mu zdajci reče nadvojvoda v svoji dobrohotnosti. »In če prideš zopet na Dunaj in bo Prater zaprt, le vprašaj po nadvojvodu Francu Karlu. Jaz ti bom že dal odpreti.«
 Zdajci pade stric pred nadvojvodo na kolena in ga poprosi odpuščanja. Smehljajoč se, mu veli nadvojvoda vstati. Potem ga pelje seboj v romarsko cerkev in mu reče: »Zdaj pa zmoli tukaj nekaj očenašov za pokoro, ker si me tako nalagal.«

smo vsem prirediteljem za užitek, ki so nam ga nudili!

Od nekod. (Sadjarska in vinarska šola v Mariboru.) Dragi bralec! Zopet mi je dana prilika, da ti opišem, kako se je vršil letni tečaj in v katerem jeziku se je podučevalo na tej šoli od 18—23. junija. Udeležilo se nas je tega tečaja 18 in sicer samo slovenski fantje in mošje, nemca pa nobenega. Veliko jih je izostalo, da niso prišli v ta tečaj, menda zato ne, ker se v sadjarski in cestarski stroki podučuje v blaženi nemščini. Pa tudi mnogo novim prosilcem se je odbila prošnja, da niso bili sprejeti na ta letni tečaj, kar jaz sam iz svojega prepričanja vem. Toda čeprav ni bilo tokrat nobenega Nemca, je bil poduk v cestarski in sadjarski stroki vendar v švabščini in tako smo mi udeleženci ... klensko malo razumeli, ker še učitelj nekako po pruskem zateguje in naglaša. Zakaj se neki sprejemljejo na tako koristno šolo, kakor je v Mariboru, učitelji iz tujine, ki niti nemškega jezika ne znajo pravilno po avstrijskem govoriti. Obrnimo se sedaj malce na letni tečaj in kaj se je vse obravnavalo in podučevalo v njem. Udeležilo se ga je tudi 28 učiteljev iz raznih krajev. Poučevalo se je o vinarstvu vse, kako se ima s trsom poleti ravnati, kako vezati, škropiti proti peronospori in žvepljati; potem kako se na zeleno cepi in kako je s cepljenkami ravnati. Ta pouk je pač bil hvala Bogu, v našem slovenskem jeziku in nas je podučeval gospod učitelj Blažekovič, kteremu tudi na tem mestu izrekamo priskrbeno zahvalo. Zraven se je poučevalo sadjarstvo in cestarstvo in to je bilo razvrščeno na več točk. V teh točkah se je poučevalo, kako se delajo spalirji v vrtilih za sadna drevesca in kako se mala drevesca obrezujejo ter kako se mora ravnati z njimi. Nadalje, kako se drevje obvaruje sitnih mrčesov, namreč na ta način, da meseca junija ali julija privežemo okrog debla lesne slame ali sena in potem zlezejo mrčesi v to zavetje, tu prezimijo celo zimo, a spomladi se to pobere z debla in zažge, na tak način pokončamo mnogo ličink. Nadalje, kako se ima škropiti proti drevesni peronospori in kako se cepi na oči za kožo in kedaj. Najpripravnejši je za tako cepljenje mesec julij in avgust, ko je drevje drugič muzevno. Poučevalo se je v tej stroki še marsikaj, pa kaj je hasnilo, ker mi smo malo razumeli ali pa skoraj popolnoma nič ta nemški pouk, ki ga nas je poučeval ta nemški učitelj. S pomočjo nekaterih učencev smo izvedeli, kaj nam je govoril. Tako torej razvidite dragi bralci, kako nas mučijo z blaženo nemščino na tej mariborski šoli. Res koristne so take šole za nas, pa le tedaj, ako se nas v našem jeziku poučuje, drugače nikakor ne. To je resnica, katero spričuje vsaki udeleženec tega letnega tečaja. Seveda, kdor je prav dobro pazil, se je že nekaj naučil in priučil, a lahko bi se še bili naučili mnogo več, ko bi se ves poduk vršil v našem slovenskem jeziku. Spričevala smo dobili seveda nemška, slovensko menda še pisati ne znajo; to je žalostno. Naša dolžnost je, da zahtevamo slovenske učitelje za sadjarsko in vinarsko šolo v Mariboru in drugod. Poslanci na noge!

Z Murskega polja. (Zveza slov. gasilnih društev.) Bilo je dne prvega malega srpana, v nedeljo zarano, takrat kadar so se mursko-poljski prebivalci od doma odpravljali k svojim župnijskim cerkvam k sv. maši. Takrat so seslišali rogovi trobentarjev gasilnih društev po Murskem polju, ki so vabili gasilce na nekaj izvanrednega. Po kratkem odmoru so vozovi drdrali po okrajni cesti kraj železnične postaje Križevci proti Sv. Juriju na Ščavnici oziroma sv. Duhu, podružni cerkvi sv. Jurija. Kakor se je dalo opaziti, se je ljudstvo radovedno oziralo po vozovih, še bolj pa po čeladah, in ugibalo je, kaj neki bode, da se toliko gasilcev pelja.

Domove smo zapustili zarano ob 5. uri in se vozili po dobro obdelani okrajni cesti tako, da smo bili že ob polu deveti uri vsi

zbrani pod hribom sv. Duha. Potoma smo videli marsikaj zanimivega, osobito takega, kar našim kmetiskim očem ugaja. Snažne hiše dičijo vrstoma obcestje kakor nadomestilo drevoreda. Vmes se vrstijo tudi polja in gozdi in žobureči pritoki Ščavnice. Na vsem so se poznale pridne roke in razum. Polja kažejo marljivost, gozdovi štedljivost in kmetška stanovanja so tako okusno zidana, da so nekatera enaka vilam.

Pod hribom sv. Duha smo se z jurjevskimi gasilci združili in tako korakali na hrib k cerkvi sv. Duha. Med potjo nam je delala godba jurijskega gasilnega društva koračnice. Vseh gasilcev nas je bilo skupaj 157. Poveljstvo je imel gosp. Čagran, načelnik jurijskega gasilnega društva. Po pravilih »zaveze gasilnih društev za ljutomerski okraj« je tako, da v katerem si bodi kraju zaveza nastopa, jo vodi domač načelnik.

Sv. Duh je, kakor je bilo že omenjeno, podružna cerkev Sv. Jurija na Ščavnici. Pozidana je na prijaznem griču, od koder je lep, romantičen razgled na vse strani čez mursko polje in še prek na Ogersko k našim zatiranim bratom Prekmurcem. Od todi se oko napije slikovitosti, katero je ljubi Stvarnik položil v naše kraje. Tu sem, na ta hrib nas je mlado jurijsko gasilno društvo pozvalo, da se udeležimo korporativno svečanosti sv. rešnjega Telesa, ali po domačem rečeno »Telovega«, in da s tem domačinom pokažemo, da tam v zakotju ogersko-madžurske meje na Murskem polju res živijo trdna gasilna društva s slovenskim poveljnim jezikom, in da več premorejo, kakor g. Bračko s svojimi gardami. Zaveza gasilnih društev je hodila v procesiji z razvito zastavo pod poveljstvom domačega načelnika. Vreme je bilo prav ugodno, tenki oblaki so branili preveliko vročino. Ker gasilci pri sv. maši nismo dobili prostora v cerkvi, smo se svete maše udeležili zunaj, pa pri procesiji nam je bila sreča mila, da smo bili prednji. Po sv. opravih smo korakali v gostilno gosp. Šijanca, kjer smo se okrepčali in potem se odpeljali na svoje domove s prepričanjem, da pri Svetem Juriju in v okolici narodni napredek raste, cvete, zori.

Cven. (Pouk.) Marljivi gosp. Ivan Bele, potovalni učitelj za vinarstvo in sadjarstvo, je dne 15. julija poučeval zadružnike kmetijske zadruge na Cvenu o sadjarstvu in vinarstvu. Znanja večji gospod je zbranim prav lepo, v poljudni besedi razlagal o koristi sadonosnega drevja, poučeval o pridelovanju sadjevca in vzgoji drevja pa tudi o škodljivcih drevja in sadja, kako se je treba sadjarju njih varovati in nje zatirati. Nadalje je govoril o stanju vinogradov, kako se morajo obdelovati, bodisi še na starih nasadih ali že na ameriški podlagi, in potem še posebej o vinu, kako se ima pospravljati in hraniti. Poslušalci so marljivo sledili njegovemu poučevanju, ki je bilo strokovno. Takega poučevanja je treba ljudstvu. Brez šole ni znanja. Pa žalibože, da se ljudstvo tako malo zanima za tako poučevanje. G. Beletu pa bodi priskrbeno zahvalo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

V Mariboru bo dne 23. in 24. t. m. zborovala nemška Leonova družba. Dvorano za zborovanje bo dalo kn.-šk. dijaško sementišče. — Dne 8. in 9. avgusta bo zborovala v Mariboru Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev v prostorih »Narodnega doma«. Krajevni pripravljalni odbor se je sestavil iz gg.: dr. Firbasa, I. Lasbacherja, D. Lesjaka in I. Nerata.

Tudi v Gradcu so začeli naš list preganjati. Jedna izmed cenjenih naročnic nam piše kaj lepo: »Gospod mi je strogo prepovedal čitati Vaš list! A jaz se nisem dolgo

premišljevala in rekla: Dobro, Vi ste Nemec ter radi prebirate nemške časnike, a jaz sem Slovenka, zakaj bi torej jaz slovenskih ne smela brati ... Jaz sem ga brala in ga bom brala ... Ne mnogo boljše se je zgodilo z mojo prijateljico ... Toda nobena se ni dala ustrašiti. Živile vrle Slovenke!

Zaradi mariborske vinarske in sadjarske šole smo dobili več pritožb. Jedno priobčujemo med dopisi. Vsi dopisovalci se pritožujejo zaradi nemškega poučevalnega jezika pri zadnjem tečaju za viničarje, sadjarje in cestarje. Nihče noče več rad v ta tečaj, ker se vsled nerazumevanja jezika nič ali le malo nauči. Kedaj bode vladajoča nemška stranka postala vsaj toli pametna, ter nam dala slovenske šole?

Zadolžena občina. Mariborski občinski zastop je vzel pri štajarski deželni hranilnici v Gradcu 2 milijona K na posodo.

Nemški štajarski učitelji bodo dne 12. in 13. septembra zborovali v Mariboru. Svoje zborovanje bi lahko opravili tudi na nemških tleh.

Na ptujsko gimnazijo prideta poleg Slovenca dr. K. Ozwalda še dr. I. Pichegger in dr. Jožef Zack. Imenoval jih je štajarski deželni odbor.

Škof Strosmayer v rogaški Slatini. Mnogi rodoljubi nam izražajo željo, naj bi se letos Slovenci poklonili jugoslovanskemu škofu dne 6. avg., torej prvi dan po Slomškovi slavnosti na Ponikvi. Takrat bi gotovo mnogobrojno število Slovencev prišlo na Slatino.

Iz Majšperka nam pišejo: Č. g. Martin Žekar, župnik studenički in častni občan majšperski daroval je za zidanje nove šole in za uboge šolarje majšperske 30 K, za kateri dar se mu tem potom izreka presrčni Bog plati!

Družba sv. Cirila in Metoda bo imela glavno skupščino tekom prihodnjega meseca v Radovljici. Upamo, da bo družba letos malce bolj skrbela za pravočasno razglasitev glavne skupščine, nego je to storila lani. V poslovanju družbe se vidi, da v odboru ni več agilnega Koblarja. To posebno čutijo podružnični zavodi.

Kako je kaj pri nas? Z Murskega polja nam pišejo: Pri nas ljudje marljivo žanjejo žito in pšenico ter sejajo hajdino. Vreme imamo lepo, skoraj prevroče. Okoli 30 stopinj je vročine.

Samomor. Na Bregu pri Ptujju se je zastrupila neka P. K. in je po petdnevnih mukah izdihnila. Povod: nesrečna ljubezen.

Veliko dobrodelno slavnost v korist po povodni poškodovanim vitanjskoga okraja in Šaleške doline prirede skupno celjska narodna društva. Dan in spored še se bo naznanil.

Iz Šoštanja. C. kr. kancelist Šuln je premeščen v Slovensko Bistrico. Bil je v naši družbi priljubljena oseba in je rad sodeloval pri glediskih igrah v Čitalnici.

Dober svet, kako mraz pregnati. Znano je, da kadar je oblačno, mraza ni; tudi skušnja uči, da dim mraz prežene. Zatorej svetuje neki kmetovalec, da bi naj kmetje o mlačvi vsakovrstne pleve skrbno shranjevali, da nje imajo pripravljene, kadar nevarnost žuga. Pleve gorijo počasi in dajo veliko dima. Toda to morajo storiti vsi, če hočejo mraz pregnati; eden sam nič ne opravi.

Žetale. V nedeljo dne 22. julija bode v cerkvi Marije Tolažnice daroval prvo sv. mašo č. g. Lucij Selinšek, duhovnik frančiškanskega reda. Novomašnik je žetalski rojak.

Strela ubila je dne 6. julija pri Bizeljskem na hrvatski zemlji nekega delavca, ki je z drugimi vred koruzo okopaval. Ko je začela vihra razsajati, so bežali, strela vdari v motiko delavca ter ga pri priči usmrtil.

Na Bizeljskem pri podružnici sv. Antona se je močno ponesrečil neki fant, ki je streljal proti toči. Zažgal se mu je smodnik ter mu popolnoma ožgal obraz. Težko, da bo ubožec kedaj videl!

Za mariborsko slovensko šolo so nabrali č. gg. bogoslovci mariborski 110 kron. Bog živi mlade rodoljube!

Profesor dr. Gregor Krek na graškem vseučilišču je prosil za upokojenje.

Ali nič ne vidite? Mnogi nemški in nemškutarski trgovci baje po Spodnjem Štajarskem širijo ptujski slovenski listič, ne da bi imeli pravico, za prosto kolportajo. Mi opozarjamo čuvaje postav na to govorico! Ker se proti nam strogo izvajajo vse postave, naj se tudi proti Nemcem in nemškutarjem! Slovenske rodoljube pa prosimo, da nam naznanjajo one trgovce, ki brezpravno širijo nemškutarske liste in če mogoče tudi dve priči, kajti mi bomo na ta način lahko izvajali strogo kontrolo. Če hočejo, lahko rodoljubi take trgovce tudi neposredno naznanijo državnemu pravdnstvu.

Na neki pošti v mariborskem glavarstvu se ljudje oštevajo, ako si hočejo naročiti naš list. Mi bomo stvar dali preiskovati ter storili potem potrebne korake. Vsak enak slučaj naj se nam takoj in istinito, kakor se je dogodil, naznani. To bi bilo lepo, da bi še nemško uradništvo nam delalo zavire!

Živela velika Nemčija! Heil Alldeutschland! Tako je pisal mariborski nemški listič v zadnjem času že drugokrat. Znano je, da si Nemci Velike Nemčije ne predstavljajo pod žezlom avstrijskega cesarja, ampak pod žezlom pruskega kralja. Nam je nedoumno, kako se more v Avstriji dovoljevati nemškim listom taka pisava. Toda upamo, da se nam cela stvar še razjasni, če ne prej, kadar se skliče državni zbor.

Izlet celjskega «Sokola». Dne 15. t. m. popoldne naredil je celjski Sokol svoj prvi letošnji izlet v Savinjsko dolino. Šlo se je ob 3. uri po stranski poti proti Zalogu, kjer smo se pri gostilni pod zaloško grajščino odpočili. Ob 6. uri je bil odhod v Zalec, kjer smo obstali oziroma obsedeli v gostilni g. Kučeka. Ob 8. uri je bil odhod v Celje po državni cesti ter po kratkem obstanu pri Goršek v Drešinjivasi; prihod v Celje ob 1/2 11. uri. Korakali smo prav po sokolsko ter si s petjem slovenskih koračnic delali prijetno pot, na odmorih pa z navdušenimi govori povdarjali veliki pomen «Sokola» v Celji in vžigali sebi in drugim ljubezen do domovine. Navdušeni pozdravi so nas spremljali povsod, kajti veselo petje nas je razodevalo daleč na okrog kot slovenske fante. Smelo rečemo, da se tak sokolski izlet ne da primerjati z nobenim drugim društvenim izletom, ker Sokolu ni nobena gorska steza preslaba, da pride na določen mu kraj, in narodna pesem ter rodoljubni govori, ki se pri teh izletih menjujejo, navdušili bi prebivalce najvišje gorske vasi in nas združili z njimi v veliki nevgasljivi ljubezni do domovine. Sokolska društva, ki bi tako delovala za narodnostno idejo med ljudstvom, bila bi na svojem mestu. Želimo si torej kmalu zopet takega izleta. Do tedaj pa «Na zdar»!

Iz Celja. Brali smo v Slov. Gospodarju več poročil o Ciril-Metodovih kresovih in mislili smo si: zakaj bi se bralcem Gospodarja tudi o našem kresu, ki se je posebno veličastno vršil, nič ne poročalo? Kakih 500 celjskih Slovencev zbralo se je dotični večer pri kresu vstric starega grada. Pokanje topičev, šviganje raket in blesk štirih kresov umetalnega ognja ter mnogih lampijonov naznanjalo je kmalu daleč na okoli začetek kresa. Godba je pridno igrala narodne ko-made, pevci pa so neumorno peli, kar se je oboje prav lepo slišalo v mesto. Odmevali so pa tudi od raznih drugih krajev strelji topičev in svitli plameni žareli so po bližnjih in daljnih gorah. Ob lepem, čistem in jasnem ozračju je ta prizor nekaj krasnega in ob enem tolažilivega, posebno za nas celjske Slovence. Mi, ki smo obsojeni neposredno občutiti kruto barbarsko silo močnejšega zatiralca, radujemo se podvojen vsakega znamenja narodne prebuditve štajarskih Slovencev; in ti plameni lesketali so se nam kakor zvezde upanja bližnje

rešitve ter potolaženi in utrjeni za nadaljni boj vračali smo se zopet nazaj — v mesto.

Mesto Celje je za nas Slovence v sedanjih razmerah res prava solzna dolina. Dočim, ko se po raznih krajih vršijo shodi, veselice in slavnosti v korist, probujo in zabavo domačega ljudstva in na čast slavnim, za narod zaslužnim možem popolnoma neovirano, prepoveduje se nam celjskim Slovincem od strani naše mestne občine to nedolžno veselje vedno in vedno. Kakor znano, sklenil je celjski Sokol obhajati 15. avg. t. l. 10letnico svojega obstanika; slavni mestni urad je to veselico popolnoma prepovedal! Akoravno pa pri tej prepovedi ne bo ostalo in se bo, ako ne v Gradcu, pa na Dunaju moralo naši želji ugoditi, ker je v postavi utemeljena, vendar tako postopanje neznansko ovira narodni razvoj celjskih Slovencev, ki njim je preprotreben.

Hujskanje se nadaljuje. Vsaka številka «Wahtarce» je polna najpodlejšega hujskanja zoper celjsko sokolsko slavnost. Tako piše tudi zadnja številka: «Nemški Celjani ne trpijo izzivajoče slavnosti v svojem mestu, braniti bomo znali naš (?) nemški dom z najbrezobzirnejšimi sredstvi. Nam je vsejedno, ali oblasti slavnosti dovolé ali ne, kajti celjski Nemci so preverjeni, da je njihova stvar na najboljšem.»

Kje je ogenj? Pretekli petek popoldne bil je v Celju naznanjen s strelom iz Miklavžkega hriba požar na deželi. Požarna bramba se s čuvajem ni mogla sporazumeti. Bila je najprvo mnenja, da gori v Laškem, potem v Teharih, a že naslednji dan se je zvedelo, da je pogorelo v Spod. Repnem pri Št. Jurji 9 poslopij.

Odhodnica. 14. julija obhajali smo v Narodnem domu v Celju odhodnico gosp. prof. Reisnerja, učitelja na slov. gimnaziji. To zopet Celjanom ni bilo po volji; moralo bi se jih bilo vsekakor za dovoljenje prositi, da bi nam ga lahko odbili. Ako se pomisli, da je pred nekaj dnevi neki celjski nemški mladenič množico Slovencev zasramoval z besedami, da naj bodo zadovoljni, da smejo po ulici hoditi, ne da bi jih Nemci klofutali — je skoro gotovo, da si Nemci že k dovolitvi ali nedovolitvi odhodnice čutijo poklicanim.

Umrli je v Celju c. kr. pomorski komisar A. Ukmar. Bil je vedno zvest sin slovenskega naroda.

Sv. Andraž v Slov. gor. Bralno društvo priredi 29. t. m. po večernicah v šoli Slomšekovo svečanost z govorom, petjem domačega moškega in mešanega zbora, prijaznim sodelovanjem tamburašev od Sv. Jurija ob Ščavnici ter gledališko igro: »Zakonske nadloge«. Potem prosta zabava pri Tomažu Toš. Vse sosede in prijatelje društva se vabi.

Iz Dobove. Od 7. do 15. julija smo obhajali pod spretnim vodstvom misijonarjev od sv. Jožefa pri Celju duhovne vaje, katerih so se župljani z veliko vnemo in pobožnostjo vdeleževali; obhajanih je bilo čez 2000 oseb. Veličasten je bil sklep te pobožnosti.

Mrtvega so našli 16. t. m. v Celju pri železničnem mostu delavca Antona Verboškega, rojenega v Zibiki pri Šmarju.

Prvo sv. obhajilo. 40 otrok slovenske šole v Št. Ilju v Slov. gor. je bilo letos dne 5. julija kaj slovesno in ganljivo. Najlepše dušno in telesno pripravljeni prvoobhajanci so imeli s seboj 40 spremljevalcev, ki so jim svetili pri sv. obhajilu. Po končani slovesnosti so prejeli otroci zajutrek, ki sta ga jim prekrbela prijatelja otrok. Od kateheta pa so dobili res prekrasne darove. Bog vam plačaj ves trud in vso ljubezen do otrok! kličejo šentiljski slovenski mladeniči.

Cerkvene novice. Iz Sevnice nam pišejo: Pri nas se bo ustanovila Marijina družba za fante, moške, žene in dekleta. Dne 8. t. m. je naš dekan preč. g. Josip Žičkar blagoslovil novi del pokopališča. Drugi dan je imel skušnjo za slovensko in nemško šolo. Otroci slovenske šole so odgovarjali izbornu.

Duhovniške vesti. Dne 14. t. m. je umrl pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. župnik

in častni kanonik č. g. Jakob Meško. Pogreb je bil v ponedeljek dopoldne. Vodil ga je preč. g. Jožef Flek, prošt iz Ptuja, udeležilo se ga je vseh skupaj 53 duhovnikov, in nepregledna množica ljudstva, ki je glasno jokala za svojim blagim, očetovsko skrbnim dušnim pastirjem. Umrli gosp. kanonik je bil uzoren duhovnik, iskren rodoljub in cel značaj v vsakem oziru. Udeleževal se je prejšnje čase tudi politiskega življenja ter bil marljiv dopisovalec našemu listu. Svetila blagemu možu večna luč!

Iz drugih krajev.

Nova mladinska knjiga. Ravno kar je izdala Katoliška bukvarna v Ljubljani knjižico: »Maron krščanski deček z Libanona«. S štirimi podobami. 63 strani. Cena 40 vin. Povest je našim čitateljem znana, ker je izhajala lani v našem podlistku.

Sestanek slovenskih in hrvatskih abiturientov, ki bi se imel vršiti v Zagrebu, je hrvatska vlada prepovedala.

Stroški za češko obštrukcijsko noč dne 8. junija znašajo glasom računa, ki ga je doposlal pisarniški ravnatelj poslanske zbornice Bauer poslancu Pacaku kot načelniku mladočeškega kluba, lepo svoto K 567.80 in sicer za mizarje 555 K, za kleparje K 4.50, za taso iz alpaka-srebra K 2.30 in za dve časniki držali 6 K. »Narodni Listi« pravijo, da bo ta račun takoj poravnán.

Konji za Afriko. Angleži potrebujejo nove čile konje za Afriko. Prišel bode zopet jeden parnik na Reko, da si natvori madžarskih kljuset. Doslej je prišlo že 12 angleških parobrodov v to svrhu na Reko.

Milan na potovanju. Prijeten vsprejem je doživel srbski razkralj Milan v Karlovih varih. Obrtniki so ondi izdali naslednji oklic: »Vsem obrtnikom v Karlovih varih! Kakor se razvidi iz časopisov, biva Milan, bivši srbski kralj, sedaj pa že dlje časa brez opravlja, v Karlovih varih in stanuje v hotelu Pupp. Ker se je že večkrat zgodilo, da je Milan napravil dolge, ne da bi jih plačal, in so se morale radi tega poklicati na pomoč avstrijske civilne sodnije, opozarjamo vse obrtnike, posebno hotelirje, naj imenovanemu Milanu nič ne posodijo. Več obrtnikov.»

Strašni nasledki šale. Z Angleškega se poroča: Neka mati je potovala s svojimi otroci iz Dovera. Mej potom je njen mali sinček bil nenavadno siten, zato mu je vpričo drugih svojih otrok zagrozila, da ga vrže raz parnik v morje, ako ne bo pridn. Nekoliko trenutkov pozneje je morala pustiti otroke same mej seboj. Ko se je vrnila, pogrešila je malega otroka. Prestrašena je vprašala otroke, kam so skrili otročiča. »Mamka«, odvrnili so ji, »mali je zopet nagajal, zato smo ga vrgli v morje«. Na obupne krike matere je kapitan storil vse, da bi otroka rešil, a je bil že zginil v valovih.

Ulka se zove nova vrsta rusko-amerikanske jare-pšenice, katero hvalijo, da mnogo rodi, da ni izbirčna gledé zemljišča in da prospeva tudi v suši. Na Bolgarskem so delali poskušnje s to novo vrsto pšenice ter so z njimi zelo zadovoljni. Ulka se seje spomladi in dozoreva jeseni. Dobro bi bilo, da bi poskusili tudi pri nas v goratih krajih s to pšenico. Seme se dobi pri S. Ž. Dacovu & Co. v Sredu (Sofija), Bolgarsko.

Podjetnost ameriških Slovencev stopa vedno močnejše na dan ter nam priča, da je tudi Slovenec »vstvarjen« za podjetnost, samo če se je znebil domačega strahu in domačih malenkostnih razmer. Tako se je v Toweru združilo več Slovencev ter s kapitalom 3000 dolarjev odprlo veliko mesnico.

Železniški vagon ušel je dne 7. t. m. s postaje v Kranjski gori in potem dirjal neustavljen do postaje v Dovjem. V osmih minutah je preletel 14 kilometrov poti. K sreči ni bilo druge nezdode, kakor da je vagon na poti zadel ob voziček z gramozom, kate-rega je tudi skoro zmečkal.

Društvene zadeve.

V nedeljo v Marnberg! Slomšekova slavnost obhaja »Delavsko društvo v Marnbergu« v nedeljo dne 29. julija t. l. pri »Stari pošti« ob 3 popoldne. Govoril bo slavni govornik dr. Ant. Medved iz Maribora. Vse delavce, kmete in njih prijatelje vabimo k svečanosti. Torej na svidenje! Cela dravska dolina naj se zbere v nedeljo v Marnbergu!

Mili darovi za družbo vednega čiščenja: Zreče kron 120, Polenšak 18-71, Loka 60-75, Fram 10, stolna cerkev v Mariboru 59, Dobova 28-20, Šentilj 100, Črešnjevec 44, Sv. Jurij na Ščavnici 40, Sv. Benedikt v Slov. gor. 14-08, Sv. Tomaž pri Vel. Ned. 38, Velika Nedelja 42-46, Žusem 6 K, Sladka Gora 11, Sv. Jurij ob juž. žel. 26, Sv. Štefan pri Žusmu 12, Slivnica pri Celju 10, Ponikva 20, Zdole 40, Celje 180 kron.

Gospodom pevcem »Cecilijinega društva«. Kakor smo se dogovorili, bode »Cecilijino društvo« pri občnem zboru »Leonove družbe«, kateri se bode prihodnji torek 24. julija v Mariboru vršil, sodelovalo in sicer ob polu osmih zjutraj v stolnici pri pontifikalni maši knezoškofa in popoldne ob petih pri slovesni seji v grajski dvorani. Da bode Cecilijino društvo častno zastopano, zato je pozivljam s tem vse gg. dijake-pevce našega društva, da uže prihodnji ponedeljek t. j. 23. julija v Maribor dojdejo, da se udeležijo glavne vaje ob 5 uri popoldne v dvorani kat. rokod. društva; vabim pa tudi druge gospode, osobito častite mi duhovne brate, kateri so nekaj pri Cecilijanskem društvu sodelovali, ali pa so petja dobro vešč, da se vdeležijo tega zborovanja. Gg. dijakom-pevcem se bode glede stanovanja in hrane, kakor smo se dogovorili, vse poravnalo.

L. Hudovernik, načelnik.

Za šolo na Muti sta darovala veleč. gg. M. Lah in R. Raktelj po 2 K, g. Štefan Rober je poslal šolskemu vodstvu lepo število dobrih knjig. Bog živi vse prijatelje šole!

Politični shod pri Sv. Juriju priredi »Katoliško politično društvo« za okraj Sv. Lenart v Slov. gor. in sicer v nedeljo dne 22. t. m. ob 3. uri popoldne v hiši gospoda Krautiča z naslednjim vspešnim: 1. Politični položaj Slovencev. 2. Gospodarske razmere na Spod. Štajarju. 3. A. M. Slomšek, slavnostni govor (govori vlč. g. dr. A. Medved). Ponosni Jurjevčani! Pokažite v nedeljo, da kakor ste dobri gospodarji, ste tudi vrli Slovenci, zato pa pridite na shod v ogromnem številu in povejte glasno svoje želje!

Iz Kozjega. Naše gospodarsko bralno društvo priredi dne 29. t. m. popoldne ob 3. uri na vrtu gostilne Franca Gučeka izvanredni občni zbor s Slomšek-Preširnov slavnostjo in predavanjem potovalnega učitelja g. Bele-ta. Vspored se bode v kratkem naznanil. Odbor prosi gg. pevce celega okraja osobito v Pilštajnu, Podsredi in St. Petru prijaznega sodelovanja. Rojaki pridite!

Kmetijsko društvo v Rečici ob Savinji je izdalo letno poročilo. V kratki upravni dobi bilo je denarnih prejemkov 59.085 K 40 v., izdatkov pa 57.590 K 50 v., torej denarnega prometa 116.675 K 90 v. Koncem leta 1899. štete zadruga 708 udov, kateri so vplačali deležev 23.181 K. 80 v. Izstopil ni nikdo. Čistega dobička je 2765 K 90 v. Po § 17. društvenih pravil oddalo se je razun pristopnin še 10% čistega dobička rezervnemu zakladu, ktereja je koncem prve upravne dobe 1692 K 59 v. Na rednem občnem zboru dne 16. maja 1900 podelilo se je slavni požarni brambi v Rečici 25 K, ubožnim učencem na Gorici 25 K, ubožcem rečiške župnije 25 K. Ostali del čistega dobička porabi se za stavbo primerne skladišča. Zadruga je član »Gospodarske zveze«. — Hranilnica in posojilnica v Rečici šteje sedaj 355 udov. Začela je delovati 31. avg. 1899, in imela je že v prvem polletju 228.863 K prometa.

Slomšekova slavnost na Ponkvi dne 5. avgusta t. l. obeta biti v istini velikanska.

Od vseh strani se oglašajo mnogobrojni vdeležniki; vsi narodni stanovi bodo častno zastopani; kmetje iz bližnjih krajev pripravljajo se priti na krasno ovenčanih vozovih na važno slovesnost. Izmed pevskih društev so obljubila svoje sodelovanje sledeča: Ptujsko pevsko društvo, (poje: »Jadransko morje«, vglasbil Hajdrih; »Slovanska pesem«, vglasbil B. Ipavic, z bariton-solom); Pevsko društvo v Št. Martinu v Rožni dolini, (poje: »Slovenec i Hrvat, možki zbor, »Slava Slovincem z bariton-solom); Učiteljski pevski zbor, (poje pri odkritju spominske plošče: »Molitev za slovenski rod«, pri koncertu pa kitico »Slovenskih narodnih pesmi« od Foersterja ter »Slovenski svet, ti si krasan« od Volariča). To je treba posebno opomniti, da se vedó druga društva po tem ravnati. Odbor.

Slomšekova slavnost na Ponkvi dne 5. avgusta. Spored: 1. Zjutraj ob 6. uri 30 min. in ob 8. uri slovesen sprejem gostov na tukajšnjem kolodvoru. 2. Ob 10. uri slovesna sv. maša (celebrira mil. g. Fr. Ogradi, opat celjski, poje sl. celjsko pevsko društvo, spremlja oddelek celjske narodne godbe. 3. Ob 1. uri odkritje spominske plošče na tukajšnji soli. Ob 2. uri banket na vrtu g. F. Podgorška. Ob 5. uri skupen izlet na Slomškov rojstni dom, nazaj gredé na grič sv. Ožbalta. 6. Ob 8. uri koncert. Pri slavnosti je obljubilo svoje sodelovanje več sl. narodnih društev, med drugimi slavno celjsko in ptujsko pevsko društvo, združen učiteljski pevski zbor, slavno telovadno društvo »Celjski Sokol« ter drugi. Godbeni del oskrbi celjska narodna godba. — Z ozirom na krajevne razmere se prosijo vsa sl. narodna društva kakor p. n. posamezni gostje, kateri se nameravajo udeležiti slavnosti, da javijo najpozneje do 1. avgusta svojo udeležitev, zlasti da se javijo dotlej za banket, kateremu je cena 2 K 40 v.

Iz ptujске okolice. Dne 22. t. m. se bo v Jurovcih pri Ptuj ustanovilo kmetijsko bralno društvo. Primerna veselica z govori in petjem se vrši ob 3 uri popoldne v gostilni Gomilška. K slovesni ustanovitvi vabi vse prijatelje omenjenega društva najljubšeje osnovni odbor.

»Zveza slov. kolesarjev« je ustanovila, kakor smo bili že poročali, letos več novih pomočnih postaj in sicer večinoma na Kranjskem, kjer se vozi največ slovenskih kolesarjev. Toda tudi druge slovenske pokrajine dobé v kratkem zvezne postaje, zlasti Goriška in Spodnje Štajersko. Razun tega pa začne zveza delovati tudi na drugem polji. Zaznamovati hoče vse nevarne klanee v širni slovenski domovini s tablicami, da se v bodoče s tem preprečijo možne nesreče. Ker pa odbor »Z. S. K.« sam ne zmora tega obširnega dela, prosi tem potom vse slovenske kolesarje in prijatelje kolesarskega športa, da mu gredo tudi pri ustanovitvi novih postaj in pri zaznamovanju nevarnih klaneev radovoljno na roko z nasveti, ktere naj blagovoljijo doposlati zveznemu odboru v Ljubljani.

Ljutomer. Tukajšnja narodna društva so sklenila prirediti veliko Slomšekovo slavnost z godbo, petjem, govori, deklamacijami itd. Ta ljudska veselica se bode vršila na prostem dne 2. septembra t. l. Program se pravočasno naznani po časnikih in lepakih.

Politični shod in Slomšekova slavnost pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

Napovedani dvojni zbor pri Sv. Marjeti ob Pesnici se je izvršil v nedeljo dne 15. jul. prav lepo in častno za Slovence ob Pesnici. Poslanec Robič je najprej poročal o splošnem političnem položaju. Vlada namerava razpustiti jeseni državni zbor. Sliši se, da hoče premeniti pravilnik državne zbornice, ni pa gotovo, ali po predlogu v zbornici ali s pomočjo § 14. Gotovo pa je, da se spremené jezikovne naredbe za Češko in Moravsko. Slovenskih poslancev namen ni, da bi Čehe ovirali ali jim pot kazali. Oni so bili vedno

naši zavezniki, ne bilo bi pametno, da bi jih odbili od sebe. Delati moramo na to, da se obnovi prejšnja državnozborna večina. Poslanec Robič je prepričan, da druga večina ni mogoča. Če se prejšnja večina ne najde, druge tudi ne bo.

Nato razpravlja poslanec o izstopu naših poslancev iz deželnega zbora. Obširneje govori o regulaciji Pesnice. Leta 1878. je dne 10. okt. kulturni odsek v deželnem zboru odbil načrt regulacije Pesnice; proti so govorili dr. Duhatsch, Jul. Pfrimer in najhuje grof Wurmbrand; za načrt pa Slovence: dr. Radaj, Kukovec in Herman. Vsi Nemci so bili proti, načrt je bil pokopan do leta 1896. Za leto 1899 je dežela privolila 15.500 gld. za regulacijo, toliko tudi država. Pa še tega niso porabili; le nek mostek so naredili blizu železnice na vzgornji Pesnici. Izgovarjajo se, da ni inženirjev, ni časa, da voda vse preplavi. Tako se skrbi za Slovence!! Poslanec je predlagal, naj se najprej odstranijo na Pesnici mlinci. Odškodnine niso prenapete.

Dalje še omeni imenovanja uradnikov, podeljevanja deželnih štipendij, vinogradniških posojil, podpiranja šulvereina in sploh vseh društev, ki delujejo v škodo Slovincem. Taki so naši Nemci. Samo za jeden zid ob Muri v Gradcu je dala dežela 66.000 gld., za Pesnico pa ubogih 5500, ki se še niso niti porabili.

Boj za samoupravo južnega Štajarja se je začel. Ne bojimo se ga, če smo složni. Če ostanemo složni, smo nepremagljivi. Vsak, kdor deluje proti slogi, pomaga le nasprotnikom. Vsem Slovincem pa velja klic: Ne vdajmo se.

Poročilo poslančev je bilo vsprejeto z viharim odobravanjem. Izrekla se mu je zahvala in popolnostno zaupanje. Volilci so odobrili postopanje poslancev in navdušeno vsprejeli resolucijo: Proč od Gradca! Poleg te so še bile soglasno vsprejete resolucije: za hitrejšo regulacijo Pesnice, ki se pa naj prične pri iztoku v Dravo, ne pa pri izvriu, potem protest proti morebitni proglasitvi nemškega kot državnega ali posredovalnega jezika s pomočjo § 14. — Po zaključenem političnem shodu se je vršila Slomškov slavnost.

Z navdušenimi besedami nam je kaj lepo opisal Slomšekovo delovanje po geslu: Vse za vero, dom, cesarja! slavnostni govornik, č. gosp. kapelan Muršič. Veri in cerkvi je Slomšek posvetil vse svoje moči. Vera je prva; v verskem duhu je Slomšek deloval, pisal in govoril: tega duha najlepši spomeniki so: njegove pridige, njegovi molitveniki. Ta duh naj se vedno širi med nami. Za vero je Slomšek najbolj ljubil svoj narod prav po zgledu Kristusovem, ki je tudi najbolj ljubil judovski narod in pred vsem njemu prinesel vzveličavne nauke. Materinščine svoje Slomšek ni le spoštoval, nego se je tudi odločno potegoval za nje pravico; pozabil tudi ni nemškutarjev, povedal jim je, kaj zaslužijo narodovi Judeži, kakor še nikdo poprej. Veliko se je trudil, da bi olikal slovenski jezik; v ta namen je zložil veliko pesmij in spisal mnogo prekrasnih spisov. Posebnih zaslug si je pridobil za slov. šolstvo. Največja zasluga njegova pa je prestava sedeža lavantinskih škofov v Maribor in združitev južnoštajarskih Slovincov v jedno celoto tudi v cerkvenem oziru. — Pa tudi za cesarja in za Avstrijo je vroče bilo srce Slomškovo, kar je naj-sijajneje dokazal z besedo, s spisi in dejanjem. — Končno še govornik izrazi dve želji, naj bi na priprošnje Slomškovo Bog blagoslovil slovenskega kmeta in naj bi Slovenci postajali vedno trdnejši kristijani, narodnjaki in Avstrijci. Ko smo poslušalci to slovesno obljubili, je med splošnim navdušenim pritjevanjem končal svoj prelepi govor.

Sedaj nastopijo štirje gospodje ter nam zapojó nekaj prav krasnih pesmij. Oglasé se kmalu tudi domače pevke in pevci, dva mladeniča pa nas navdušujeta z lepimi deklamacijami.

Naposled zaključil slavnost predsednik. Priprosta, a pristrana je bila ta slavnost, katera se še bomo dolgo spominjali Slovenci ob Pesnici.

Gospodarske stvari.

Zavarovalna zadruga.

(Konec.)

Ker vemo, da stane pridelovanje poljskih in vinogradskih pridelkov sedaj $\frac{3}{4}$ vse vrednosti pridelka, dobimo po naših podatkih od naših njiv in vinogradov okroglo 23.416.875 kron čistega dobička, kar da po odbitku davka z dokladami 5.950.000 K okroglo $3\frac{1}{2}\%$. Ker pa imamo v Avstriji denar dražje, t. j. za višje procenete poprečno po 6% v rokah, tako da mora kmetovalec doplačati po $2\frac{1}{2}\%$ vsako leto, zato pa se je v Avstriji kmetovalec tako ogromno zadolžil. V Avstriji je vknjiženega dolga na zemljiščih in poslopih okroglo 6.000.000.000 K, nevknjiženega t. j. osebnega dolga pa imamo 3.000.000.000 K, to da skupaj 9.000.000.000 kron. Ker imamo v Avstriji okroglo 30.000.000 ha. površja zemlje, toraj pride po gorenjem računu na nas 720.000.000 K dolga, ali pa na vsakega Slovenca 515 kron.

Kakor sem poprej pri živinoreji dokazati skušal, kako da si lahko živinorejec svoje dohodke pomnoži, to velja tudi pri poljedelstvu in vinogradstvu. Kakor se dajo dohodki travnikov podvojiti, da celo potrojiti, tako se po umnem racionalnem gospodarstvu, pridnem, umnem obdelovanju, dobrem gnojenju dajo podvojiti dohodki njiv in vinogradov.

Ako računimo, da smo Slovenci naše polje in naše vinograde vsled marljivega in umnega gospodarstva dovedli do podvojenih donoskov, imamo vsako leto lahko okroglih 94.000.000 K več dohodkov kakor dosedaj, ker davek nam ostane od ha. enako visok, delo nas stane enako, a pridelamo malo ali polovico več kakor do sedaj. Zato pa smemo s prepričanjem računati, da imamo ako bomo svoje polje in vinograde umno obdelovali, živino požlahtnili, tako poljske, vinograde in živinske pridelke in izdelke združeni prodajali, do 100.000.000 K na leto več dohodkov kakor dosedaj. Ker pride, kakor smo poprej slišali na Slovence 720.000.000 K dolga, kar vzame 7.000.000 obresti vsako leto, je mogoče, da izplačamo ves dolg v teku desetih let, in obrnemo potem ves svoj prihranjeni denar za industrijska podjetja in strokovne šole.

Dragi kmetovalci! Zdelo se je meni potrebno, da sem na kratko skušal dokazati, da še ni zgubljen naš kmetovalec, da še ni potreba vse zapustiti in oditi k rudokopom in v tovarne ali se izseliti iz domačega kroga. Sicer to ne spada posredno k nameravani zavarovalni zadrugi, a neposredno pa je v ozki dotiki s tisto. Saj sem skušal dokazati, kolike važnosti je to, da se kmetovalci združijo, da se organizirajo.

Ko imamo nameravano zavarovalno zadrugo vknjiženo, gledali bomo da pristopi k tisti kolikor možno veliko kmetovalcev, da želeli bi, in delali bomo nato, da pristopijo s časoma vsi kmetovalci k zavarovalni zadrugi. In tukaj je potem naloga naša, da poučujemo kmeta, da ga združujemo v kmetijske zadruge, da ga dovedemo k umnemu gospodarstvu, kajti več in boljše ko bode imel

živine, več ko bode prideloval poljskih in vinogradskih pridelkov, ložje in več bode istih zavaroval. In tako se bode vsled združenja delalo z roke v roko, ena naredba bode spodbujala drugo tako, da bomo prišli nevede jako lahko in jako v kratkem času do blagostanja, do boljših časov.

Sklepajoč svoje razpravljanje, prosim vse kmetovalce in prijatelje kmetov, delajmo vsi, kar je v naših močeh, podučujmo kmeta, pomagajmo da se kmalu združijo in gospodarsko organizirajo naši kmetovalci, kajti inace vam poginejo. Ako si sami ne bomo pomagali, smo zgubljeni, to mislim, da uvidi vsak, kdor le to videti hoče, saj sem jasno dokazal, kako so naša posestva zadolžena in da je pogin gotov, ako ne pride kmalu pomoč, in druge pomoči ni, kakor da sami primemo za globoko v blatu se nahajajoči gospodarski naš voz, in ga potegnemo na trda tla. Da se to da doseči, to sem, upam, tudi dokazal, in v to pa so nam vzgled druge gospodarske bogate države in narodi.

Pri tej priliki ne morem si kaj, da ne bi zaklical vsem in vsakemu, kdor me hoče slušati: »Bratje, kmetovalci, pustimo že vendar enkrat to nesrečno in pogubonosno strankarstvo, osebnosti, sovraštvo. Delajmo vsi edini in združeni kot eden mož, da rešimo naše ljudstvo propada. Saj naše ljudstvo bode gotovo hvaležno tistemu, kdor je njemu do blagostanja pomagal, kdor ga je rešil pogina. Dal vsegamogočni Bog svoj blagoslov našemu delu, da bode v obrambo in blagostanje, v srečo in slavo mile naše domovine.

Ivan Kač.

Loterijske številke.

Trst: 14. julija 1900. 22, 74, 31, 21, 77
Linc: » » » 41, 42, 45, 36, 82

Proda se

žaga in mlin s tremi tečaji, zidan, z dvema lepima sobama in kuhinjo, zraven je še druga zidana hiša z 2 sobama, s kuhinjo, 2 kleti, 2 vrta, njiva, 2 sadunosnika, travnik s sadnimi drevesi, hosta. Praša se pri gospej Mariji Kos v Pod-sredi (Hörberg) Sp. Štajarsko. 3-3

80%

jesihova esenca

Ako hočete dober jesih sami narediti, pomešajte 1 liter moje 80% jesihove esence s 30—40 litrov studenčne vode, in izvrsten jesih je gotov.

1 liter 80% jesihove esence velja 1 gl.

1 liter 60% jesihove esence velja 60 kr.

Izvrstno laško namizno olje katerega imam veliko zalogo, prodajam liter po 40, 48, 60, 64 in 80 krajc.

PTUJ R. Bračko PTUJ
v novi poštni hiši. 5-6

Glasovir!

Po ceni in dobro ohranjen, gosli (Amati) in mnogo raznih sekiric proda Vinko Skamlič v Cirkovcah pošta Pragarsko. 1-3

Ptujsko gimnazijo

obiskujoče dijake sprejema na stanovanje učitelj. Naslov »Pomoč pri uku« poste restante Ptuj. 1

Iz Etterjevega sadnega soka

dobljenega iz prirodnega sadja, ki je prost vsakih kemičnih primesij in se toraj ne sme zamenjati z umetnim sadnim sokom, napravi si lahko vsakdo z malimi stroški prav dobro, trpežno poživljaljočo

Dobi se pri en gros-trgovcu A. Jurca in sinovi v Ptuj. — Viljem Etter, Sigmaring.

Vrednejše kot povsod drugod

kupite oblačilno blago, robje platno in predpasnike, narejeno perilo v prav veliki

Dolf Messiak, Drangasse 4.

izberi in pa

tudi v kakovosti.

Kdor enkrat pri meni

kaj kupi, se lahko prepriča.

Vrednejše kot povsod drugod!

Na prodaj

lepo posestvo, poslopje v dobrem stanu, stoji tik farne cerkve, pripravnost za štacuno. Dva orala travnika leži pri hiši, v enem lep sadni vrt. Pet oralov posetve in dobra vrelna voda na gorici. Cena 1700 gld., od teh more 600—800 vknjiženih ostati. Od Laboti je dobri dve uri hoda. Naslov: Posesnik Habnar v Šmiklavžu p. Ruda na Koroškem.

Učenke-šivilje

katere se hočejo po najnovejšem in najpriprostejšem načinu, pravilno priučiti izdelovati ženska oblačila in risati kroje, sprejemajo se tudi v celo oskrb pri gospej 1

Antoniji Koren, šivilji
v Mariboru Nagyjeva cesta 10, II.

Na prodaj

je lep travnik s sladko in obilno travo v Jurjevskem dolu; voda ga nikdar ne polije. Meri 4 orale ter se proda tudi po kosih. Več se izve pri Fr. Platajsu, posestniku pri Sv. Jakobu v Slov. g. 3

Glasovir!

v dobrem stanju se proda. Kdor ga želi kupiti, naj se oglasi pri lastnici M. Šuen, c. kr. poštarici pri sv. Barbari niže Maribora.

Proda se

v Mariboru pod ugodnimi pogoji hiša z velikim rodovitnim zelnjakom za 36.000 K. Vknjiženih je 14.000 K. Kje? pove upravnistvo lista. 1-3

KUVERTE

s firmo priporočila
tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Na prodaj

čez 2 orala zemlje, hiša, klet in nova preša, 2 hleva, sadunosnik in vinograd se proda na Sredmi (Mittelberg). Cena je 600 gld., takoj plačati treba 300 gld. na drugo lahko čaka Blaž Urbas na Slemenu št. 40 p. Selnica. 2-2

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Išče se gostilna

v najem. Dobro obiskana gostilna na dobrem prostoru se vzame takoj v najem. Naslov pri urednistvu »Slov. Gospod.« 3-3

HARMONIUM

amerikanskega sistema s 5 spremeni obsegajoč 5 oktav F.-F., malo rabljen, leta 1898 kupljen, se proda za 70 gld. z zabojem. (Nov pa je stal 140 gld.) Kupci naj se blagovolijo oglasiti pri organistu Silv. Šentjunc v Ptuj. 3-3

Orgljavec

45 let star, samec, izučen mizar, izdeluje cerkvene oprave (stole itd.) v umni čebeloreji popolnoma izurjen in poštenega vedenja, želi pri kaki srednji fari orgljarsko in meznarsko službo nastopiti. Naslov **Jožef Rangus, orgljavec na Razborju**, p. Loka pri Zid. mostu. 1

Sadno

● pijačo ●

10 litrov sadnega soka, ki se brez vsakega drugega dodatka zmeša s 100/130 litrov navadne vode, da po naravnem kisanju 110/140 litrov močne, čiste okrepčevalne jako zdrave in cenene

sadne

pijače.

Jos. Mursa na Krapji pri Ljutomeru

Odlikovan s častno diplomom l. 1895 na razstavi v Ptuj.

Na celem Jugoslovanskem edina izdelalnica cementnih

mozaik-ploč.

Tlak sestavljen iz takih ploč je enak pogrnjenim umetno vezanim preprogam in je lepši in cenejši kot tlak iz klinker ali samotnih ploč, ter skoro nemejene trpežnosti. **Stopnice iz cementa**, tudi brušene, imitacije marmora in sijenita. Trše in lepše kot iz kamena. **Cevi iz portland-cementa** v dvanajstih velikostih od 5cm do 75cm v premeru. Cementne korita za svinje in studence, za jasli, za govedo in konje. **Strešnike iz cementa z dvojno zarezo** in zgornjim obrobkom (Doppelfalzziegel mit Kopfverschluss) z asfaltom impregnirani. Taki strešniki so skapčani na vseh štirih straneh, pripravljeni za zelo položne strehe. 13 komadov krije 1 □ m, ki tehtajo komaj 35 kg. — Ceniki zastoj in franko.

Filijala v Središču na Dr., zaloga: Radgona, Ljutomer.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki

za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda.“

Dobiva se povsod.

20

Zaloga pri **Ivan Jebačinu v Ljubljani.**

Umetno-obrtna delavnica

cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca
v Mariboru,

Kokoschnegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, marmorja, granita in sijenita.

Solidna postržba in prav nizke cene.

24

Domača pijača,

katera se napravi iz Eter-jevega sadnega soka, je prav krepčalna in okusna pijača, treba da poskusite in gotovo boste jako zadovoljni. Iz Eter-jevega sadnega soka narejeno sadno vino je priljubljeno v tisočih rodbinah in dobiva od dne do dne več prijateljev. 10 litrov sadnega soka, ki z vodo pomešani vskipi, da 120—140 litrov sad-

nega vina. — Liter te izborne pijače stane samo okoli 5 kraje. Deset litrov sadnega soka stane 8 gld. in se dobiva pri

Ivan Hostnik-u v St. Vidu, Šmarje pri Jelšah, Štajarsko.

Kdor hoče 400 mark

garantirano mesečno lahko in pošteno zaslužiti? Naj pošlje naslov z znamko: **V. 21 Annoncen - Exped. K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.**

Prikladni darovi za sv. birmo.

Najizvrstnejše ure, zlate, srebrne

dobite pri

5-5

Ditingovem nasled. Th. Fehrenbachu

MARIBOR Gosposka ulica 26 MARIBOR

Podružnica: Dravska ulica 15 Maribor.

Budilniki, anker
od 1 gld. 20 kr. višje

Budilniki, koledar
od 2 gld. naprej.

Nikljeve ure, rem. ank.
od 2 gld. 50 kr. naprej.

Srebrne ure rem. 4 gld.
ankar 6 gld. in višje.

Zlata ura za gospe od
10 gld. naprej.

za gospode 20 gl. in višje.

Safhausenske točne ure
od 16—24 gld.

Kupuje staro zlato in srebro. Popravila in vrezke izvrši hitro in ceno. Varnostna očala v rabi pri žvepljanju komad po 30 kr.

Ure na nihalu ki bijejo
ure 10 gld., ki bijejo
četrtre od 20—30 gld.
Podobe z godbo tudi
na obroke.

Zlati poročni prstani
od gld. 150—10

Zlate verižice gl. 3-65

Srebrne veriž. gl. 2-12

Uhani, igle, napestnice,
noži in vilice, očala,
nanosniki in toplomeri
raznih vrst.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu

vsakovrstne podobice, molitvenike,

rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak uad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Karol Tratnik,

izdelovatelj cerkvenega orodja in pa posode stolne ulice št. 1. v Mariboru, Domgasse Nr. 1

Priporoča se preč. duhovščini

za naročila cerkvenih orodij:

monštranc, kelihov, ciborijev, lestencev, križev, svečnikov, itd. v različnih zlogih, katere prav lepo in trpežno izdeluje.

Staro cerkveno orodje prav dobro popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognji.

Za vse svoje izdelke jamčim, priznalna pisma naročnikom na razpolago.

Svoji k svojim.

Najbolji moravski premog in koks za kovače
se dobi po najnižji ceni pri
Alojziju Vršič-u,
trgovcu v Ljutomeru.

Na prodaj!

dobra trgovina mešanega blaga, c. kr. prodaja tobaka, gostilna z zalogo žganja, obrtno poslopje s petimi sobami, 2 kleti z vsemi dotičnimi oddelki. Vse je v novem stanju, brez ali tudi z zeljšcem, po ugodnih pogojih na prodaj. — Jozefa Kunst Sv. Marjeta, na Dravskem p. 2-3

Lepo posestvo

na prijaznem hribčku v Topolah pri Rogaški-Slatini, 30 oral gozda, njiv, vinograda, travnika in pašnika. Nova hiša s 3 sobami, kuhinja, klet in novo gospodarsko poslopje se radi boleznin in starosti posestnika pod ugodnimi pogoji proda. Naslov: **Ivan Drofenik v Topolah, p. Rogaška-Slatina.** 1

Slomšekov doprski kip

Na od mnogih strani izraženo željo, dobiti o priliki Slomškove stoletnice njegov doprski kip, obrnil se je pripravljajni odcor v ta namen do našega kiparja Repiča na Dunaju, ki je obljubil izgotoviti iz malca doprsje, predstavljajoče Slomška.

Pri najmanj 50 naročilih stalo bode doprsje 20 K. Ako se oglasi več naročnikov, bode cena primerno nižja. Kdor si tedaj želi naročiti omenjeni kip, naj prijavi nevtogoma naročbo, da bode delo do konca meseca julija dovršeno. Prijave je pošiljati na

Ivana Zabukovšek

cand. iur. na Dunaju, vseučilišče.

Na prodaj!

V Šmartnu pri Slovenjem Gradcu je radi boleznin lepo posestvo, obstoječe iz 30 oral njiv in travnikov, 50 oral gozda, takoj po ceni za prodati. Omenjeno posestvo je jako pripravno za kako večje podjetje, posebno za izdelovanje opeke in lončarske posode. (Se že mnoga leta napravlja z dobrim vspehom izvrstna opeka). Je tri četrt ure od Slovenjegraškega kolodvora in četrt ure od okrajne ceste oddaljeno. Več se izve pri posestniku **Ferdinandu Jehart v Šmartnem pri Slov. Gradcu.** 2-2

Jamčeno pristen

brinjevec in slivovko

v steklenicah po 1 in pol litra prodaja

J. Belle, Kostanjevica
na Kranjskem.

Uljudno

prosimo naše bravece «Slov. Gospodarja», da nam blagovolijo naznaniti, kje se nahaja kakšno srednjeveliko vzorno gospodarsko poslopje in vzorna tlačilnica za sadije in grozdje z drugo potrebno upravo. **Uprav. „Slov. Gosp.“**

Zaloga in posojilnica glasovirjev Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju
v Mariboru, Gornjih gosposkih ulicah št. 54,

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih

glasovirjev

in

pijanin

s križnimi strunami,
(orehovo polituro, črni in ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriskem seznačnem sestavu iz najboljših tovarn po

tovarniških cenah.

Glasovirji „Ehrbar“!

jamči se pismeno. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjavajo in prodajajo

Posojila po najnižji ceni.

Gospodom cerkvenikom priporoča tiskarna
sv. Cirila v Mariboru nastopno knjigo za porabljanje:

Obrednik za cerkvenike

ali

natančen pouk za cerkvene služebnike.

Spisal Jernej Voh, nadžupnik Konjiški.

— Drugi popravljeni natis. 160 strani. —

Velja 40 kr., po pošti 43 kr.

Vozni red

Dravograd-Velenje.

1243	348	Odide	Spodnji Dravograd	Pride	1203	822
1253	358		Št. Janž S. p.		1153	812
101	406		Sv. Jedert		1146	805
115	420		Slovenji Gradec		1133	752
125	430		Turška vas		1123	741
135	440		Dolže		1113	731
146	451		Mislinje		1103	721
159	504		Gornji Dolič		1053	711
202	508		Huda luknja S. p.		1044	702
212	517		Paka S. p.		1035	653
225	530		Velenje		1022	640
505	720		Celje		740	410

Vožnje karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kraljevi belgijski poštni parnik
Red Star Linie, Antwerpen

vozi naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstr. vlade. — Natančna pojasnila daje:

Red Star Linie, Dunaj
IV. Wiedenergürtel 20

ali pa

23

Anton Rebek v Ljubljani —
Kolodvorske ulice 34.

Julij Popper, Innsbruck —
Bahnstrasse 8.

Razne

uradne pečate

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Živi

žlahtni lepi raki

vsaki dan sveži od lova.

Garantuje se da pridejo živi! —
Voznine in mitnine prosto se pošiljajo v poštah jerbasih po 10 funt.

80—100 porcijskih rakov velja samo gld. 2:10

60—80 velikanov z mastnimi škarkami samo gld. 2:65

40—50 izbranih »solo« rakov samo gld. 3:60

30—40 redkih velikih odličnih »solo« rakov gld. 4:20

— Postrežba točna! —

D. Goldstein,

Razpošiljalnica (Exp.-Haus) Podwoločyska na ruski meji. 10

Učenca lepega obnašanja sprejme

Anton Kosar, krojaški mojster
v Mariboru, Stolni trg 5.

Kovačijo

na dobrem prostoru želi v najem
Martin Potočnik, Vitanje.

Dobra, varčna kuhinja.

Maggi-jevo juhino sladilo je edino, ki more v trenutku močno napraviti vsako juho in vsako slabotno pomako; — le nekaj kapljic zadostuje. Dobiva se v originalnih steklenicah od 50 vinarjev naprej v vsaki delikatesni, kolonijalni in špecarijski prodajalnici in drogerijah. Originalne steklenice se zopet po ceni napolni Maggi-jevim juhinih sladilom.

Fotografski zavod v Mariboru

je najstarejši

Henrika Krapeka, v Fritsch-evi vili
Badgasse št. 11.

Dohod k vili skoz Grabengasse, Bad- in Fabriksgasse.

Priporoča fotografska dela vsake vrste od medajlonove do človeške velikosti, ter vse najboljše in najhitreje izvršuje.